

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

שבת פרק ט"ז

א כָּל כֶּתְבֵי הַקּוֹדֵשׁ מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי
הַדְּלִיקָה, בֵּין שְׁקוּרֵין בְּהוֹ וּבֵין שְׂאֵין קוּרֵין
בְּהוֹ. וְאֵף עַל פִּי שְׁפִתוּבִים בְּכָל לְשׁוֹן, טְעוּנִים
גְּנִיזָה. וּמִפְּנֵי מָה אֵין קוּרֵין בְּהוֹ? מִפְּנֵי בִיטוּל
בֵּית הַמִּדְרָשׁ. מִצִּילִין תֵּיק הַסֵּפֶר עִם הַסֵּפֶר,
וְתֵיק הַתְּפִילִין עִם הַתְּפִילִין, וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ
בְּתוֹכָן מְעוֹת. וְלֵהִיכֹן מִצִּילִין אוֹתָן? לְמִבּוּי
שְׂאֵינוֹ מְפוֹלֵשׁ. בֵּן בְּתִירָא אוֹמֵר אֵף לְמְפוֹלֵשׁ.

ב מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, הָרְאוּי לְאֶדָם
לְאֶדָם, הָרְאוּי לְבִהמָה לְבִהמָה. פִּיצֵד? נִפְלָה
דְּלִיקָה בְּלִילֵי שַׁבָּת, מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת.
בְּשַׁחֲרִית, מִצִּילִין מְזוּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת. בְּמִנְחָה,
מְזוּן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: לְעוֹלָם
מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת.

ג מִצִּילִין סַל מְלֵא כִפְרוֹת, וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ
בּוֹ מֵאָה סְעוּדוֹת, וְעִיגוּל שֶׁל דְּבִילָה, וְחִבִּית שֶׁל
יֵין. וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים "בּוֹאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם!". וְאִם
הָיוּ פְּקִחִין, עוֹשִׂין עִמּוֹ חֲשׁבוֹן אַחַר הַשַּׁבָּת.
לֵהִיכֹן מִצִּילִין אוֹתָן? לְחֲצַר הַמְּעוֹרְבֵת. בֵּן
בְּתִירָא אוֹמֵר אֵף לְשְׂאֵינָה מְעוֹרְבֵת.

ד וְלִנְשָׁם מוֹצִיא כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ, וְלוֹבֵשׁ כָּל
מָה שֶׁיִּכּוֹל לְלַבּוֹשׁ, וְעוֹטֵף כָּל מָה שֶׁיִּכּוֹל
לְעֻטֹף. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר שְׁמוּנָה עָשָׂר כְּלִים.
וְחוֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים "בּוֹאוּ
וְהַצִּילוּ עִמִּי!".

שבת פרק ט"ז

א כָּל כֶּתְבֵי הַקּוֹדֵשׁ מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי
הַדְּלִיקָה, בֵּין שְׁקוּרֵין בְּהוֹ וּבֵין שְׂאֵין קוּרֵין
בְּהוֹ. וְאֵף עַל פִּי שְׁפִתוּבִים בְּכָל לְשׁוֹן, טְעוּנִים
גְּנִיזָה. וּמִפְּנֵי מָה אֵין קוּרֵין בְּהוֹ? מִפְּנֵי בִיטוּל
בֵּית הַמִּדְרָשׁ. מִצִּילִין תֵּיק הַסֵּפֶר עִם הַסֵּפֶר,
וְתֵיק הַתְּפִילִין עִם הַתְּפִילִין, וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ
בְּתוֹכָן מְעוֹת. וְלֵהִיכֹן מִצִּילִין אוֹתָן? לְמִבּוּי
שְׂאֵינוֹ מְפוֹלֵשׁ. בֵּן בְּתִירָא אוֹמֵר אֵף לְמְפוֹלֵשׁ.

ב מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, הָרְאוּי לְאֶדָם
לְאֶדָם, הָרְאוּי לְבִהמָה לְבִהמָה. פִּיצֵד? נִפְלָה
דְּלִיקָה בְּלִילֵי שַׁבָּת, מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת.
בְּשַׁחֲרִית, מִצִּילִין מְזוּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת. בְּמִנְחָה,
מְזוּן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: לְעוֹלָם
מִצִּילִין מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת.

ג מִצִּילִין סַל מְלֵא כִפְרוֹת, וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ
בּוֹ מֵאָה סְעוּדוֹת, וְעִיגוּל שֶׁל דְּבִילָה, וְחִבִּית שֶׁל
יֵין. וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים "בּוֹאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם!". וְאִם
הָיוּ פְּקִחִין, עוֹשִׂין עִמּוֹ חֲשׁבוֹן אַחַר הַשַּׁבָּת.
לֵהִיכֹן מִצִּילִין אוֹתָן? לְחֲצַר הַמְּעוֹרְבֵת. בֵּן
בְּתִירָא אוֹמֵר אֵף לְשְׂאֵינָה מְעוֹרְבֵת.

ד וְלִנְשָׁם מוֹצִיא כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ, וְלוֹבֵשׁ כָּל
מָה שֶׁיִּכּוֹל לְלַבּוֹשׁ, וְעוֹטֵף כָּל מָה שֶׁיִּכּוֹל
לְעֻטֹף. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר שְׁמוּנָה עָשָׂר כְּלִים.
וְחוֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים "בּוֹאוּ
וְהַצִּילוּ עִמִּי!".

שבת
פרק ט"ז

ה רבי שמעון בן גנס אומר: פורסין עור של גדי על גבי שידה תיבה ומגדל שאחזו בהן את האור, מפני שהוא מחרף. ועושין מחיצה בכל הפלים, בין מלאים בין ריקנים, בשביל שלא תעבור הדליקה. רבי יוסי אוסר בכלי חרס חדשים מלאין מים, לפי שאין יכולין לקבל את האור, והן מתבקעין ומכבין את הדליקה.

ו נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו "כבה" ו"אל תכבה", מפני שאין שביתתו עליהן. אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו, מפני ששביתתו עליהן.

ז כופין קערה על גבי הנר בשביל שלא תאחוז בקורה, ועל צואה של קטן, ועל עקרב שלא תישוף. אמר רבי יהודה: מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זפאי בערב, ואמר "חוששני לו מחטאת".

ח נכרי שהדליק את הנר, משתמש לאורו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. מלא מים להשקות בהמתו, משקה אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. עשה גוי כבש לירד בו, יורד אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בספינה, ועשה גוי כבש לירד בו, וירדו בו רבן גמליאל וזקנים.

שבת
פרק ט"ז

ה רבי שמעון בן גנס אומר: פורסין עור של גדי על גבי שידה תיבה ומגדל שאחזו בהן את האור, מפני שהוא מחרף. ועושין מחיצה בכל הפלים, בין מלאים בין ריקנים, בשביל שלא תעבור הדליקה. רבי יוסי אוסר בכלי חרס חדשים מלאין מים, לפי שאין יכולין לקבל את האור, והן מתבקעין ומכבין את הדליקה.

ו נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו "כבה" ו"אל תכבה", מפני שאין שביתתו עליהן. אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו, מפני ששביתתו עליהן.

ז כופין קערה על גבי הנר בשביל שלא תאחוז בקורה, ועל צואה של קטן, ועל עקרב שלא תישוף. אמר רבי יהודה: מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זפאי בערב, ואמר "חוששני לו מחטאת".

ח נכרי שהדליק את הנר, משתמש לאורו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. מלא מים להשקות בהמתו, משקה אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. עשה גוי כבש לירד בו, יורד אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל, אסור. מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בספינה, ועשה גוי כבש לירד בו, וירדו בו רבן גמליאל וזקנים.

